

P.Z.E. br. 339 / 5

HRVATSKI SABOR

Nezavisni zastupnik Bojan Glavašević

Zagreb, 29. listopada 2018. godine

PREDSJEDNIK HRVATSKOG SABORA

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora podnosim sljedeći

A M A N D M A N

na Konačni prijedlog **Zakona o lovstvu**, P.Z.E. broj 339

1) NA ČLANAK 49., STAVAK ²49.

Stavak se mijenja i glasi:

„Podaci o smjernicama budućeg gospodarenja s divljači iz lovnogospodarskih planova su javno dostupni podaci putem Središnje lovne evidencije.“

Obrazloženje:

U privitku dopis Pučke pravobraniteljice koji je uputila na Odbor za poljoprivredu radi brisanja ove odredbe, koji je nije uzet u obzir tijekom izrade zakona.

2) NA ČLANAK 92., STAVAK 1.

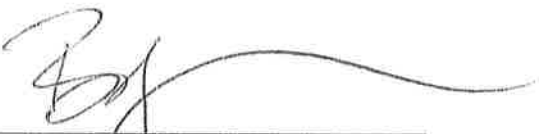
Stavak se mijenja, dodaje se točka 25. koja glasi:

„ako lovi ili dopusti lov divljači na močvarnim staništima uporabom naboja s olovnom sačmom“

Obrazloženje:

Kako trenutno glasi odredba: Članak 92. (1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik: ... 21. ako lovi ili dopusti lov divljači lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci 1. do 4.). Naime, Ministarstvo poljoprivrede tvrdi da čl. 92. st. 1. t. 21. u djelu

"suprotno podzakonskim propisima" propisuje odgovornost za lov olovnom sačmom, što u najmanju ruku, nije jasno. Da naglasim, i članak 68.st. 1. do 4. na koji se upućuje u ovom članku ne odnosi se na lov olovnom sačmom. On zabranjuje lov lovačkim oružjem koje ne odgovara snazi i otpornosti pojedine vrste divljači (znači cilja se na veličinu i jačinu oružja, ne na njegova otrovna svojstva) i propisuje donošenje pravilnika radi toga. Ova odredba ne pokriva olovnu sačmu. Odgovor Ministarstva poljoprivrede u vezi našeg prijedloga: „Poštovani, s obzirom na to da Zakon o lovstvu propisuje prekršaje i prekršajnepravne sankcije, a ne propisuje ih podzakonski propis već taj propis samo pobliže pojašnjava odredbe zakona, što mu je i svrha, stav ovog ministarstva jest da je ispravno u prekršajnim odredbama Zakona o lovstvu uputiti i na podzakonski propis. U protivnom podzakonski propis nema smisla jer nije moguće sankcionirati nepridržavanje istog propisa. Konačno, na navedeno nismo dobili primjedbe Ureda za zakonodavstvo, Ministarstva pravosuđa ili bilo koje druge relevantne institucije koja bi se bavila predmetnom tematikom, tako da smatramo da je odredba ispravna te kako obuhvaća prekršajnu sankciju za uporabu olovne sačme na močvarnim staništima.

Bojan Glavašević

REPUBLIKA HRVATSKA
PUČKI PRAVOBRANITELJ
PPR – 06-01-511/18-16-2
Zagreb, 18. listopada 2018.

Hrvatski sabor
Odbor za poljoprivredu, Predsjednik odbora
Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, Predsjednik odbora
Odbor za zaštitu okoliša i prirode, Predsjednik odbora
Odbor za informiranje, informatizaciju i medije, Predsjednik odbora

PREDMET: Konačni prijedlog Zakona o lovstvu PZE br. 339
- Prijedlog amandmana, daje se

Poštovani,

obraćam Vam se sukladno čl. 2. Zakona o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) i ovlastima iz čl. 17. ovog Zakona te koristim priliku ukazati da Konačni prijedlog Zakona o lovstvu, kojeg je Vlada Republike Hrvatske podnijela predsjedniku Hrvatskog sabora 17. listopada 2018., sadrži odredbu koja je nesukladna s Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (tzv. Aarhuška konvencija), Ustavom RH, Zakonom o zaštiti okoliša i Zakonom o pravu na pristup informacijama.

Naime, spornom se odredbom ograničava pravo javnosti na informaciju o okolišu vezano za životinjski svijet (divljač) koji uživa zaštitu države kao sastavnica okoliša i prirode te je jedna od temeljnih ustavnih vrednota.

Riječ je o **članku 49.** koji trenutno glasi:

(1) Izrada lovnogospodarskih planova i njihovih revizija moraju se povjeriti pravnoj ili fizičkoj osobi koja posjeduje odgovarajuću licenciju Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije.

(2) Podaci o smjernicama budućeg gospodarenja s divljači iz lovnogospodarskih planova su javno dostupni podaci putem Središnje lovne evidencije, ostali podaci iz lovnogospodarskih planova nisu javno dostupni zbog zaštite komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe, uključujući intelektualno vlasništvo.

Predlaže se brisanje stavka 2. članka 49. koji „ostale podatke iz lovnogospodarskih planova“ proglašava tajnima bez provedbe testa razmjernosti i javnog interesa.

Prijedlog pučke pravobraniteljice za članak 49. stoga glasi:

Izrada lovnogospodarskih planova i njihovih revizija moraju se povjeriti pravnoj ili fizičkoj osobi koja posjeduje odgovarajuću licenciju Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije.

Obrazloženje:

Iz Konačnog prijedloga Zakona i danih obrazloženja nije jasno što su „ostali podatci“, na što se odnosi pojam „intelektualnog vlasništva“ u kontekstu lovstva i zakonskog prijedloga dok zaštita komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe nikako ne može biti razlog za ograničavanje pristupa informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti.

Predloženi članak 49. protivan je članku 38. Ustava RH koji jamči pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti, određuje ograničenja ovog prava razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju koja su propisana zakonom. Protivan je i članku 52. Ustava RH koji utvrđuje da je životinjski svijet, kao dio prirode od osobitog značenja, od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu.

Naime, Zakon o lovstvu odnosi se na životinjski svijet koji je jedna od sastavnica okoliša, zbog čega se na isti obvezno primjenjuje Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša tzv. Aarhuška konvencija i Zakon o zaštiti okoliša (NN 80/13, 153/13, 78/15, 12/18).

Sukladno Aarhuškoj konvenciji, informacija o okolišu koju tijela javne vlasti posjeduju, raspoložu ili nadziru mora biti potpuna, točna, pravovremena i usporediva te dostupna javnosti.

Sukladno Zakonu o zaštiti okoliša, informacija o okolišu je svaka informacija u pisanom, vizualnom, slušnom, elektroničkom ili drugom materijalnom obliku koja se odnosi na okoliš i njegove sastavnice (zrak, voda, more, tlo, krajobraz, biljni i životinjski svijet i obalno područje).

Podatke iz lovnogospodarskih planova posjeduje Ministarstvo poljoprivrede te propisuje njihov sadržaj i daje suglasnosti, a podatci uključuju stanje divljači, gospodarenje, zaštitu, lov, uzgoj i ostale elemente iskorištavanja divljači koja uživa zaštitu i od interesa je za Republiku Hrvatsku.

Sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15), pristup informaciji može se ograničiti samo u određenim slučajevima u odnosu na specifične vrste informacija i u svakom pojedinačnom slučaju, i to samo ukoliko je nužno. Tada se provodi test razmjernosti i javnog interesa kako bi se utvrdilo preteže li javni interes za informaciju nad potencijalnom štetom koja bi mogla nastati za interes uslijed kojeg je moguće informaciju zaštititi, nikako zbog zaštite komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe.

Zbog svega navedenog, podatci iz lovnogospodarskog plana ne smiju se proglasiti tajnima, nego ih se može, u pojedinačnim slučajevima i po ispunjenju uvjeta, proglasiti poslovnom tajnom, sukladno Zakonu o zaštiti tajnosti podataka (NN 108/96). Međutim, i podatak koji je klasificiran kao poslovna tajna podložan je testu razmjernosti i javnog interesa u postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama.

Molimo da razmotrite ovaj prijedlog te usvojite amandman na članak 49., u cilju zaštite ustavnih vrednota i prava.

S poštovanjem,

 Lora Vidović
Lora Vidović